Το περιοδικό antifa εκδίδεται κάθε δύο μήνες και ασχολείται με το ρατσισμό και το φασισμό στην Ελλάδα και διεθνώς.
Την αποκλειστική ευθύνη του περιοδικού την έχει η συντακτική του ομάδα (η οποία συμμετέχει ως τέτοια στις εκδόσεις antifa scripta). Αυτό σημαίνει πως για ό,τι γράφεται ή παραλείπεται να γραφτεί αποκλειστικά υπεύθυνη είναι αυτή και μόνο αυτή.
Πέρα από την ανάλυση και την αντιπληροφόρηση το περιοδικό antifa υποστηρίζει ενεργά το αντιφασιστικό κίνημα. Έτσι η συντακτική του ομάδα συμμετέχει στην αντιφασιστική συνέλευση autonome antifa.
Αν με κάποιο τρόπο αυτά που διαβάζετε εδώ σας φαίνονται ενδιαφέροντα, η ηλεκτρονική μας θυρίδα σας περιμένει:
antifascripta@yahoo.com

Μάιος 2026

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΑΠΛΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ
ΣΕΙΡΑ PROL-LIT #3
ΜΑΪΟΣ 2026

ΤΙ ΔΕΝ ΞΕΡΑΜΕ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ANTIFA

(γιατί δεν είχαμε σκεφτεί να ρωτήσουμε)

Τι σημαίνει ο υπότιτλος «πόλεμος ενάντια στον φόβο»;
Αυτός ο υπότιτλος συνοδεύει το περιοδικό από το πρώτο τεύχος. Απ' όσο θυμόμαστε, εννοούσε τον μυθολογικής προέλευσης φόβο με τον οποίο οι μικρές ηλικίες του α/α χώρου αντιμετώπιζαν τους ναζί. Επειδή ο «μυθολογικής προέλευσης φόβος» χρειάζεται επεξήγηση, ας σημειώσουμε ότι, εν έτει 2005, ένα από τα πολύ νεαρά μέλη του πρώτου antifa πυρήνα, μάς είχε περιγράψει με πολύ σοβαρό ύφος ένα πέσιμο σε φασίστα κατά τη διάρκεια του οποίου «του έκοψαν τους τένοντες» και «από το κεφάλι του έτρεχαν πράσινα ζουμιά».
- Ήσουν μπροστά;
- Όχι, μου τα είπαν...
Άρα πόλεμος ενάντια στον φόβο μέσω εξήγησης του τι είναι ο φασίστας, τι είναι η βία, τι είναι ο τένοντας, πώς τον κόβει κανείς, και για ποιο λόγο οι φασιστομάχοι ενίοτε ψεύδονται ασυστόλως, ακόμη και στον εαυτό τους. Πόλεμος ενάντια στον φόβο ίσον πόλεμος ενάντια στους μύθους.

Γιατί αυτός ο υπότιτλος έχει μείνει στη θέση του επί είκοσι χρόνια και εκατό τεύχη;
Γιατί, από το 2006 έως το 2012, καθώς η καπιταλιστική κρίση ξεδιπλωνόταν, ο μυθολογικής προέλευσης συναισθηματισμός μετατράπηκε στον κατ' εξοχήν τρόπο αντίληψης της πραγματικότητας. Κρατικοί μύθοι, αριστεροί μύθοι, επιστημονικοί και οικονομικοί μύθοι, μύθοι του α/α χώρου για τον εαυτό του, όλα γεννούσαν οργή, δέος, απελπισία και τελικά φόβο και υποταγή. Με αυτή την έννοια, στην Ελλάδα των αρχών του 21ου αιώνα, ο πόλεμος ενάντια στον φόβο ήταν και παραμένει ό,τι πιο επίκαιρο μπορεί να κάνει ένα περιοδικό της αντεξουσίας. Σημειώστε άλλωστε ότι από εκεί προκύπτει και η ψύχραιμη έως κυνισμού προσέγγιση που ακόμη χαρακτηρίζει το περιοδικό· είναι το πρώτο μας ανάχωμα ενάντια στον μυθολογικής προέλευσης φόβο. Ή για να το πούμε με τα λόγια του 2005:
- Και ποιος του έκοψε τους τένοντες; Είχε τελειώσει την ιατρική; Πήρε και φακελάκι για την εγχείρη–ση;

Γιατί όλα τα κείμενα έχουν ακέραιο αριθμό σελίδων;
Η ομάδα antifa scripta είναι ένα αυτοοργανωμένο εγχείρημα παραγωγής γραπτού λόγου. Αυτό σημαίνει σοβαρές ανάγκες συντονισμού, δίχως την αρωγή του καπιταλιστικού μάνατζμεντ και του μισθού. Το πρόβλημα αντιμετωπίστηκε για πρώτη φορά στα πλαίσια του περιοδικού Αυτό/, του πρώτου περιοδικού της αυτονομίας που γραφόταν και στηνόταν από συντακτική ομάδα και φιλοδοξούσε να έχει σταθερή κυκλοφορία. Από το Αυτό/ κληρονομήσαμε την ιδέα της σταθερής δομής του περιοδικού (template), τη διάταξη σε καθορισμένες στήλες (Μήπως, Περίπτερο, Speaking), τον σταθερό αριθμό λέξεων ανά σελίδα, την απαίτηση τα κείμενα να παραδίδονται σε συγκεκριμένη μορφή (γραμματοσειρά, παράγραφοι, υποσημειώσεις κλπ). Στο περιοδικό που προέκυψε κανείς δεν γράφει «όσο κάτσει»: έχεις δύο σελίδες, άρα πρέπει να δώσεις 1800 λέξεις. Εκτός από διευκόλυνση του γραφίστα, οι μορφολογικοί κανόνες είναι και έξοχο αντίβαρο στη φλυαρία που ποζάρει ως άποψη.

Η προσήλωση σε μορφολογικούς κανόνες λειτουργεί και δια της απουσίας της: ως αλάνθαστος μετρητής χάους. Μια συντακτική ομάδα που αδυνατεί να επιβάλει κανόνες στο εσωτερικό της, που αφήνει τον αριθμό λέξεων να ξεχειλώνει μαζί με τις σελίδες κλπ, προφανώς θα βγάζει ένα κακό περιοδικό. Αλλά αυτό είναι μόνο το επιφαινόμενο. Η (πολιτική) ουσία είναι ότι η μετατροπή της ομάδας σε σύνολο ανεξέλεγκτων ατομικοτήτων, είτε βρίσκεται σε εξέλιξη... είτε έχει ήδη ολοκληρωθεί, οπότε χρειάζεται ευθανασία. Κανονίστε.

Γιατί το περιοδικό έχει 35 πόντους ύψος;
Το περίπτερο στη γωνία Σπύρου Τρικούπη και Στουρνάρη σήμερα έχει μετακομίσει στη Φωκίωνος Νέγρη λόγω έργων μετρό. Προτού τελειώσει άδοξα την καριέρα του μετατρεπόμενο σε κανονικό περίπτερο, και για τέσσερις τουλάχιστον δεκαετίες, αποτελούσε το κατεξοχήν σημείο πώλησης των εντύπων του α/α χώρου, οπότε φιλοξενούσε και το πιο παρδαλό σταντ στα Νότια Βαλκάνια. Εν τω μεταξύ, ο α/α χώρος είχε τεράστια έντυπη παραγωγή, και αυτό δημιουργούσε ανταγωνισμό. Ο ένας έχωνε το περιοδικό του πάνω από τα ανταγωνιστικά. Ο άλλος κατέφτανε και ξανατραβούσε το δικό του περιοδικό μπροστά από τα υπόλοιπα. Η διαδικασία ανταγωνιζόταν σε ηθική την καπιταλιστική αγορά, δηλαδή όλα επιτρέπονταν, συμπεριλαμβανομένης της εκμετάλλευσης τυχόν προσωπικών σχέσεων με τον περιπτερά. Αυτό δημιουργούσε μια... χρυσή τομή για το μέγεθος του περιοδικού: Αρκετά ψηλό

για να φαίνεται στο σταντ του περιπτέρου στα Εξάρχεια - αρκετά κοντό και πλατύ για να στέκεται όρθιο - σε μέγεθος που να βολεύει τον γραφίστα και να μην πετάμε χαρτί. Δηλαδή 24 επί 34. Άρα οκτακόσιες λέξεις η σελίδα.

Πώς κανονίζονται τα περιεχόμενα του περιοδικού;
Η πειθαρχία των περιεχομένων σχετίζεται έμμεσα με τους μορφολογικούς περιορισμούς: κάποιος που έχει δεχτεί τις συλλογικές ανάγκες ως οδηγό για τη μορφή, εύκολα, και για τους ίδιους λόγους, δέχεται τις ίδιες ανάγκες και ως οδηγό για τα περιεχόμενα των γραπτών του. Πάντως, ο συγκεκριμένος οδηγός είναι η οργανωτική σχέση του περιοδικού με τη συνέλευση autonome antifa. Οι νοητικές κατηγορίες που χρησιμοποιεί το περιοδικό έχουν προκύψει και εφαρμόστει από αυτή τη συνέλευση. Είναι δηλαδή προϊόν της εμπειρίας εκατοντάδων συντρόφων και συντροφισσών επί είκοσι χρόνια. Η εφαρμογή και η τυχόν μεταβολή τους συζητιέται εμπράκτως και επί μακρόν προτού φτάσει να συζητηθεί με λόγια. Αυτές οι νοητικές κατηγορίες, η συστηματική παρακολούθηση της επικαιρότητας, και η μαντεία περί του τι χρειάζεται να δουν οι αυτόνομοι γραμμένο αποτελούν τη βάση κάθε συζήτησης με θέμα «τι θα έχουμε στο επόμενο τεύχος». Πάνω σε αυτή τη βάση επιδρούν οι υποκειμενικές δυνατότητες και αδυναμίες (δεν μπορώ, δεν θέλω, κάτι έμαθα) και προκύπτει αυτό που βλέπετε.

Γιατί το περιοδικό κοστίζει 1,5 ευρώ;
Γιατί με αυτή την τιμή υπολογίζαμε ότι θα έβγαζε τα λεφτά του - το 2006. Στη διαμόρφωση της τιμής επιδρούσαν οι εκτιμήσεις μας περί των οικονομικών δυνατοτήτων των αναγνωστών, και οι τύψεις που μας δημιουργούσαν οι αναζητήσεις των αναρχικών των δυτικών προαστίων σχετικά με την «αντιεμπορευματική αυτοοργάνωση». Εδώ που τα λέμε, παρότι η «αντιεμπορευματική αυτοοργάνωση» ουδέποτε μας έπεισε, οι τύψεις επιμένουν, κρατώντας την τιμή του περιοδικού απαράδεκτα χαμηλή. Παλιά έκανε ένα σουβλάκι, τώρα δεν κάνει ούτε μισό σουβλάκι.

Γιατί έχετε τόσες πολλές υποσημειώσεις;
Κατά την πρώτη διάσπαση των αυτόνομων (2009), η ομάδα antifa scripta χρειάστηκε να αναλάβει δύσκολες εργασίες που έως τότε είχαμε αναθέσει στους μεγαλύτερους, όπως η

EXARCHEIA STANDOFF

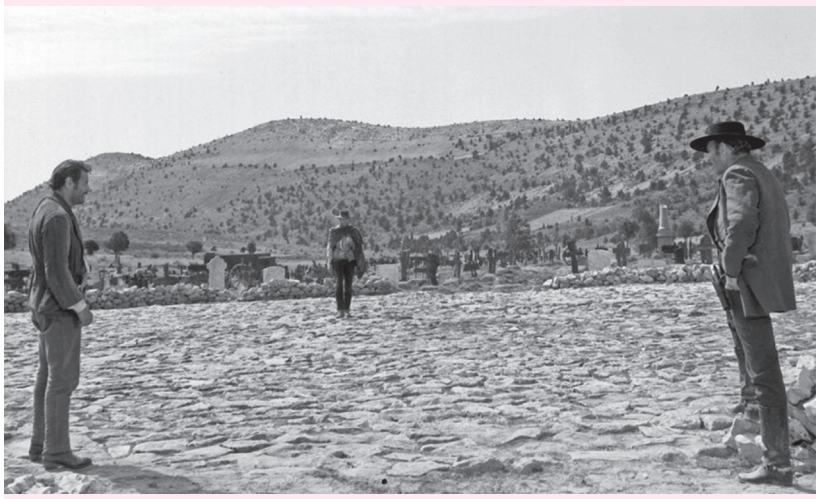

Μέλη της ομάδας antifa scripta συζητούν ποιος θα γράψει το speaking.[1]
Ο περιβάλλων χώρος παλαιά ήταν κατειλημμένο στέκι σε πανεπιστημιακό κτίριο του κέντρου.

συγκρότηση νοητικών κατηγοριών, η διαρκής παρακολούθηση της επικαιρότητας και η μαντεία περί του τι χρειάζεται να δουν οι αυτόνομοι γραμμένο. Εν τω μεταξύ, τα περιοδικά των παλαιότερων, όπως η Τρίτη Γενιά και το Midnight Rebel, χαρακτηρίζονταν από παντελή απουσία υποσημειώσεων, άρα οι ιδέες και οι κατευθύνσεις φαίνονταν (μάλλον επίτηδες...) να προκύπτουν, όχι από διάβασμα, εργασία και εμπειρία, αλλά από... αγνή σκέψη. Οπότε υποσημειώσεις. Για να επιδείξουμε ότι αυτό που κάναμε ήταν εργασία και όχι έμπνευση, συνεπώς μπορούσε να το κάνει ο καθένας εφόσον κόπιαζε αρκετά.

Στα συν του πράγματος, χάρη στις υποσημειώσεις, τα παλιά τεύχη λειτουργούν ως βάση δεδομένων των πηγών που έχουμε χρησιμοποιήσει επί είκοσι χρόνια. Στα μείον του πράγματος, οι υποσημειώσεις μας, αντί να προτείνουν μέθοδο στην εργατιά, αντιγράφτηκαν κατά κόρον από την πληθώρα φοιτητών των ανθρωπιστικών επιστημών που εν τω μεταξύ κατέκλυζαν τον α/α χώρο, νομιμοποιώντας τις φρικτές ασθένειες του academia: διανοητική οκνηρία, λογοκλοπή, πληθωρισμός, επιδειξιομανία, ανοησία, αριστερά, ύφος, ξέρετε εσείς. Το δίλημμα παραμένει άλυτο.

Η ομάδα antifa scripta είναι σταθερή;
Η ομάδα antifa scripta είναι ανοικτή στα μέλη της συνέλευσης autonome antifa. Αυτό σημαίνει ότι από την ομάδα antifa scripta έχουν περάσει πάνω από σαράντα σύντροφοι και συντρόφισσες, όλοι και όλες μέλη της συνέλευσης autonome antifa. Άρα, ναι, είναι σταθερή.

Πώς καταφέρατε να βγάλετε εκατό τεύχη σε είκοσι χρόνια;
Επειδή η συντακτική ομάδα είναι σταθερή.

Πώς γράφεται το *speaking*, ίσως η σημαντικότερη και πλέον μεστή πολιτικά στήλη του περιοδικού, όπου αποστάζονται συμπεράσματα και προτείνονται κατευθύνσεις;
Το speaking είναι λακωνικό και υψηλής ευθύνης, άρα και υψηλής δυσκολίας. Γι' αυτό και η ανάληψη της συγκεκριμένης υποχρέωσης συνήθως αποφασίζεται μέσω αυτού που ο Τζον Τραβόλτα στο Grease (1978) αποκάλεσε chicken game. Δηλαδή κοιταζόμαστε μέχρι κάποιος να σπάσει (πιθανόν υποκύπτοντας στην πείνα ή τη δίψα) και να πει «εντάξει ρε μαλάκες θα το γράψω εγώ». Μετά προκύπτουν κείμενα σαν κι αυτό που μόλις διαβάσατε :-).

1. Sergio Leone, The Good, the Bad and the Ugly. Η σκηνή είναι γνωστή και ως The mexican standoff.